

on s ret af hans Brugsret i Kraft af Grundlovens § 82". Endvidere udtales, at „Staten ikke bør foretage saadanne Afhændelser uden imod fuld Erstatning til Fæsteren“.

I en Fodnote anfører Kommissionen endvidere en Skrivelse fra Justitsministeriet af 4. Juli 1891, hvori bl. a. udtales: „Naar endelig Lagtinget har ønsket Ministeriets Udtalelse om, hvorvidt Trøer af Fæstegodset fremtidig kunne faas til Opdyrkning selv imod vedkommende Fæsters Nægtelse, da maa dette Spørgsmaal efter den nugældende Lovgivning besvares benægtende.“.

Endvidere udtaler Kommissionen (Side 226), at Ekspropriation under visse nærmere omtalte Betingelser bør kunne finde Sted, „men under den ufravigelige Betingelse, at der ydes Fæsteren fuld Erstatning“.

Her skal kun yderligere henledes Opmærksomheden paa norsk Lov af 22. Juni 1928, Lov om Ordning af visse Jordspørgsmaal, hvor der under § 17 bestemmes, at Ekspropriation fra Ejere, som ejer flere Brug i Herredet, „kun kan kræves af Brug, som ikke skønnes at være nødvendig for Driften af det Brug, Ejeren vælger at beholde eller hensigtsmæssig at burde drives i Forbindelse med dette Brug eller nødvendig for at skaffe Underhold og Arbejde for en Familie“.

Endvidere som Hovedregel: „Ekspropriationsbestemmelsen i denne Paragraf kommer ikke til Anvendelse, i Fald Ejerne vil dele Bruget, eller hvor det gælder flere Brug, fordele disse mellem sine Børn eller Børnebørn“.

Ifølge indhentede Oplysninger har Loven i Praksis væsentligst faaet Anvendelse paa enkelte Husmandspladser Overgang til Selveje.

Mindretallet kan ganske slutte sig til Landbokommissionens Standpunkt, og naar dette har foreslaaet Ekspropriationsbestemmelserne under Punkt 39, staar dette i Forbindelse med den Erstatning, der efter Mindretallets Forslag til § 8 skal komme vedkommende Kongsfæste til Gode.

Der kunde have været gyldig Anledning til for mindre Fæsters Vedkommende f. Eks. fra 2 Marker og derunder, der som Regel ikke besidde et større indengaards Areal end 1 Hektar, eller det samme Areal, der er Normen for et Trøindlæg — at fastsætte i Lovform, at disse Ejendomme undtages fra Adgang til Ekspropriation.

Mindretallet vil dog paa Sagens nuværende Standpunkt ikke fremsætte noget Forslag herom, men saadanne smaa Fæster bør i ethvert Fald have Fortrinsret til nødvendig Udvidelse af sin Indmark af egen Fæstejord.

II.

Ændringsforslag

til

Ministeriets Forslag om Haugers Styrelse og Drift m. m.

- ad § 1: I Paragraffens 2det Stykke udgaar sidste Punktum, og der indsættes i Stedet: „Under Ejer indbefattes i denne Lov ogsaa Fæster af Kongsjord og Tjenestemand, der som saadan besidder Tjenestejord (derunder Præsteenke, som besidder Anneksgaard)“.
- ad § 4: I 1ste Stykke udgaar Ordene: „og enhver Bruger af Jord i offentlig Eje“.
- ad § 8: Paragraffens sidste Stykke udgaar.
- ad § 34: I 3die Stykke indskydes mellem „med“ og „Planter“ — „etaarige“.

Bemærkninger.

Alle til §§ 1, 4 og 8 foreslaaede Ændringer er i Overensstemmelse med Landbokommissionens Forslag og Lagtingets Vedtagelse i 1930 (se Lagtingstidende 1930, hagalógin, Side 79, skjal 4 og 5).